

Giv agt!

**En beredskabsplan til medarbejdere i Bording Børnehave
ved mistanke om overgreb på børn.**

Maj 2016

Bording Børnehave

- finder vejen!

Hvad er et overgreb:

Psykisk overgreb kan være følelsesmæssige afvisninger fra omsorgspersoner. Det kan være trusler om f.eks. at blive forladt/spærret inde eller trusler om nedværdigende behandling. Psykisk overgreb kan også bestå i manglende stimulering af barnet.

Fysisk overgreb omfatter fysisk afstraffelse, slag og andre former for vold, direkte mod barnet. Det er også defineret som vold, hvis et barn er vidne til vold f.eks. mod forældre/søskende.

Seksuelle overgreb handler om alle former for psykisk og fysisk overgreb, hvor barnets tillid udnyttes, for at tilfredsstille voksnes seksuelle behov. Der er også tale om seksuelt overgreb, hvis barnet udsættes for seksuelt grænseoverskridende adfærd fra et andet barn.

Forebyggelse af overgreb.

I Bording Børnehave arbejder vi ud fra en anerkendende tilgang til børn og forældre. Vi arbejder for, at børn lærer at have respekt for andre mennesker og opleve ansvar for både det enkelte barn og for fællesskabet.

Gennem engagement og nærvær søger vi at skabe gode relationer mellem børnene og mellem barn/voksen, som en grundsten i at sikre trivsel, udvikling og læring.

En væsentlig del af arbejdet med sociale kompetencer og personlig udvikling, handler om at lære at aflæse, sætte ord på og reagere hensigtsmæssigt på både egne og andres følelser.

Disse udgangspunkter styrker barnets evne til at sige fra, når det udsættes for noget, det ved er forkert eller noget, der ikke er rart.

I vores arbejde benytter vi forskellige værktøjer til at hjælpe børnene med at aflæse andres følelser og lære at respektere egne og andres grænser.

De værktøjer der pt er i spil, er bl.a. "Fri for mobberi" og "Trin for trin", samt "Den professionelle tvivl" fra Socialministeriet.

Hvordan skal jeg forholde mig.

Fagpersoner, som har med barnet at gøre i hverdagen, spiller en vigtig rolle. En væsentlig forudsætning for at afdække og håndtere en sag om seksuelle overgreb er, at fagpersonen reagerer på mistriksel og ser tegn og signaler fra barnet.

Må man tale med barnet?

Mange bliver i tvivl, når der opstår en bekymring eller mistanke om voldelige eller seksuelle overgreb mod et barn. Hvor meget må man tale med barnet? Kommer man til at ødelægge en politimæssig efterforskning?

Man må gerne lytte til og stille forståelses- eller afklarende spørgsmål til barnet. Hvis der senere skal udarbejdes en underretning eller foretages en politianmeldelse, vil samtalen med barnet indgå som et af elementerne i den beskrivelse, som fagpersonen skal videre give.

Afhøring af barnet er politiets opgave. Detaljerede spørgsmål om hændelsen, omfang, tidspunkt for overgrebene osv. er spørgsmål, som politiet stiller i forbindelse med afhøring af barnet.

Ud over den faglige viden du besidder, er her nogle opmærksomhedspunkter til samtale med børn, hvor du har mistanke om overgreb.

Den konkrete samtale vil selvfølgelig være afhængig af en masse forskellige forhold. F.eks. barnets alder, dets sproglige og kognitive niveau, typen af overgreb osv.

Spørger du et barn, der kender talrækken op til 5, om hvor mange gange noget er sket, kan svaret være "hundrede gange". Barnet ved det er et stort tal og det kan derfor være et udtryk for en opfattelse af, at det er "mange gange". Det er barnets måde at beskrive noget, som det ikke har begreber til at beskrive. På samme måde vil barnets tidsforståelse have betydning for spørgsmål omkring hvornår.

Vi skal altså generelt være forsigtige med at tolke børnenes ordvalg.

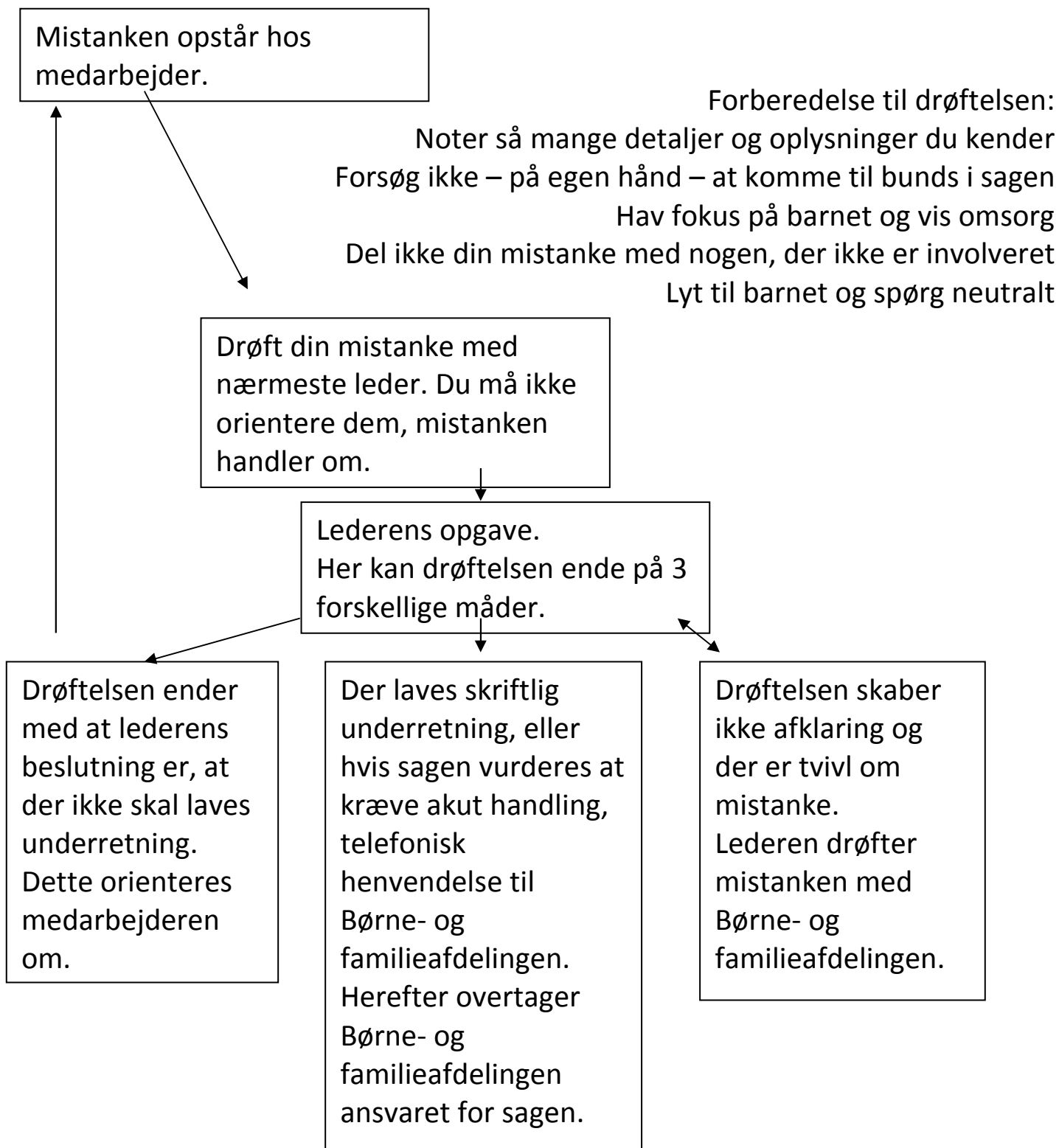
Barnets/den unges signaler

Der er sjældent entydige signaler på, at et barn udsættes for omsorgssvigt eller overgreb. Børn er forskellige og udtrykker sig forskelligt. Nogle er mere direkte end andre, men generelt kan man sige, at tydelige ændringer i barnets adfærd, humør og samspil med andre, må give anledning til, at man er ekstra opmærksom på barnet og på hvad ændringerne kan skyldes :

1. Har problemer med at kontrollere impulser
- fx hyppige raserianfald, manglende vredeskontrol
2. Virker angst, græder umotiveret
- eller det opleves, at barnet virker meget stresset eller følelsesmæssigt belastet
3. Virker trist og måske depressiv
- lider eventuelt af skyldfølelser
4. Stille børn
- "usynlige", flittige, men ængstelige børn som har tendens til at isolere sig
5. Mangler nysgerrighed og interesse for omgivelserne
- har f.eks. kontaktproblemer og er måske angst for berøring eller øjenkontakt
6. Klæber til voksne
- eller tager afstand fra voksne
7. Adfærdsændringer som ikke kan henføres til almindelige udviklingsområder
- tab af glæde ved ting og aktiviteter, tidlig seksuel aktivitet, voldsom onani, søvnforstyrrelser, er ikke længere renlig, gør skade på sig selv, tvangspræget leg
8. Koncentrationsvanskeligheder
- har svært ved at modtage læring, bliver let påvirket af uro
9. Fysiske tegn på omsorgssvigt
- forsømt med hensyn til personlig pleje, søvn og mad
10. Har mange fysiske klager
- f.eks. hovedpine, mavesmerter eller underlivssmerter
11. Tegn på vold og overgreb
- f.eks. uforklarlige blå mærker, rødmen eller rifter omkring mund, vagina og endetarm
12. Spiseforstyrrelser
- stærkt over- eller undervægtig

På de næste sider finder du nogle diagrammer der beskriver sagsgangen i nogle konkrete tilfælde.

Mistanke mod forældre eller primære omsorgspersoner.

Mistanke med anden person i barnets netværk eller en ukendt.

Mistanken opstår hos medarbejder.

Forberedelse til drøftelsen:
Noter så mange detaljer og oplysninger du kender
Forsøg ikke – på egen hånd – at komme til bunds i sagen
Hav fokus på barnet og vis omsorg
Del ikke din mistanke med nogen, der ikke er involveret
Lyt til barnet og spørg neutralt

Drøft din mistanke med nærmeste leder.

Lederens opgave.
Her kan drøftelsen ende på 3 forskellige måder.

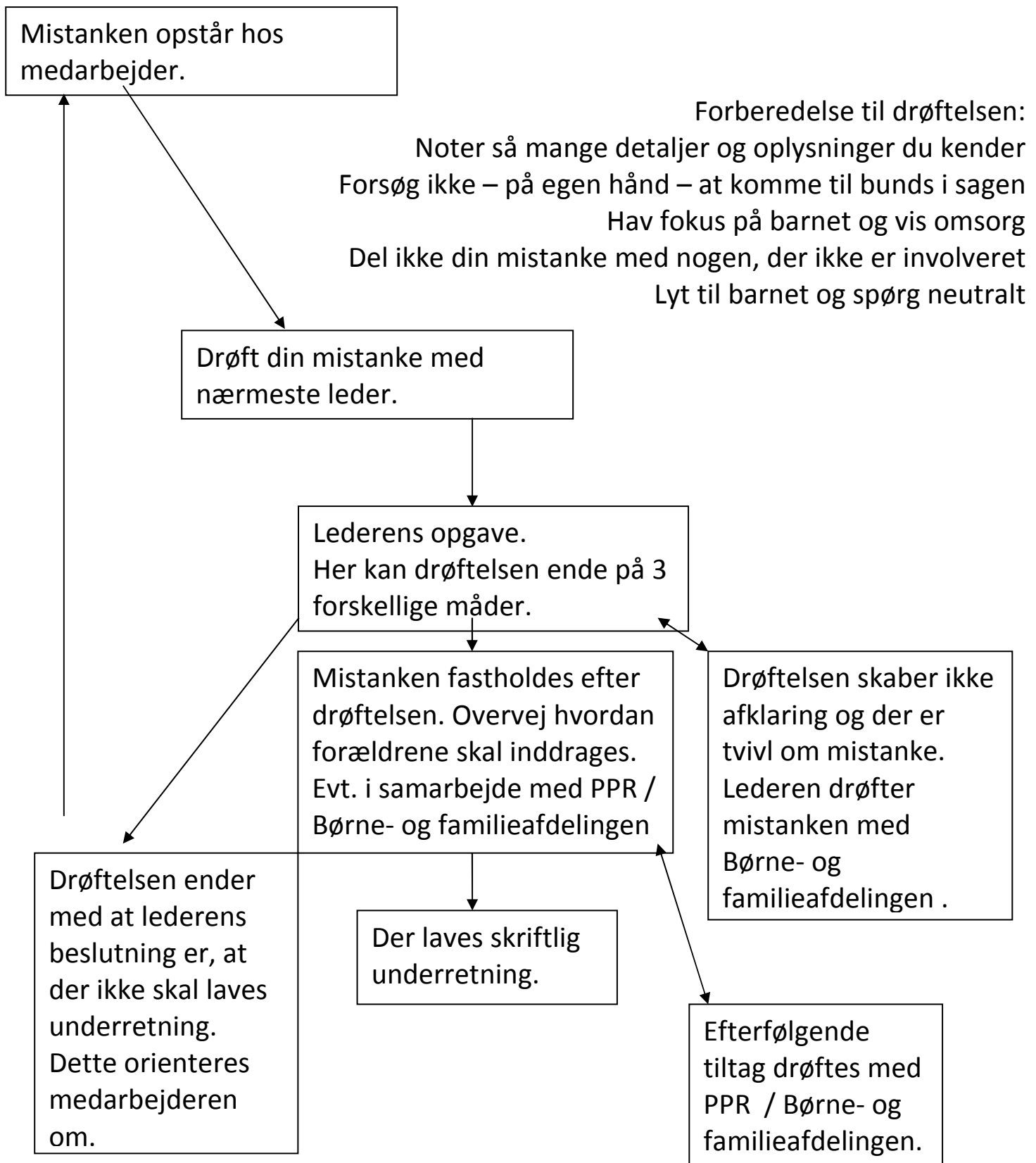
Mistanken fastholdes efter drøftelsen.
Overvej hvordan forældrene skal inddrages.

Drøftelsen ender med at lederens beslutning er, at der ikke skal laves underretning. Dette orienteres medarbejderen om.

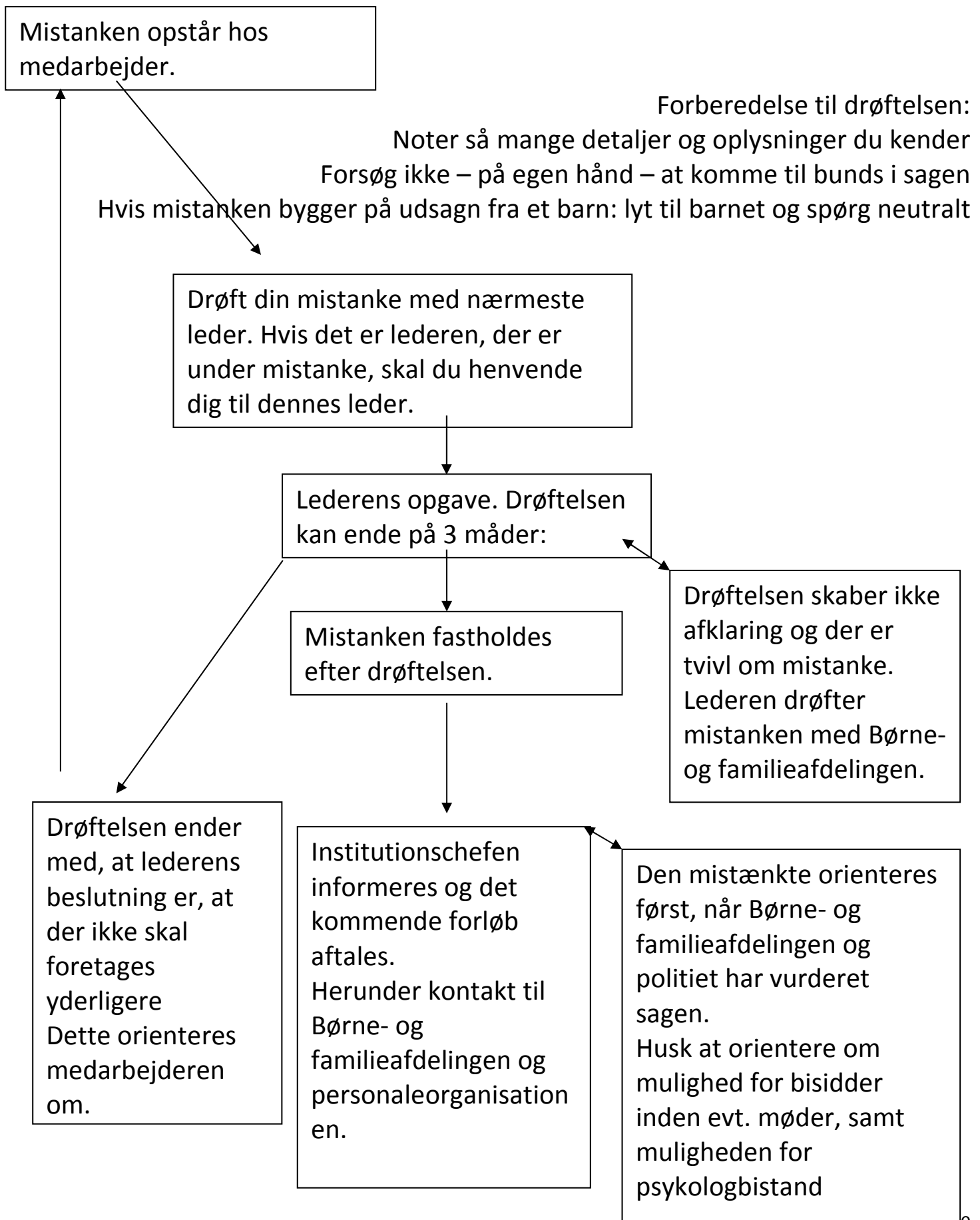
Der laves skriftlig underretning, eller hvis sagen vurderes at kræve akut handling, telefonisk henvendelse, til Børne- og familieafdelingen. Herefter overtager Børne- og familieafdelingen ansvaret for sagen.

Drøftelsen skaber ikke afklaring og der er tvivl om mistanke. Lederen drøfter mistanken med Børne- og familieafdelingen.

Mistanke mod et andet barn under 15.

Mistanke mod en kollega.

Afslutning

Som du kan se, er din første henvendelse til nærmeste leder – undtagen hvis det er den person mistanken er rettet mod.

Når du henvender dig, betyder det ikke, at dit ansvar for en evt. underretning forsvinder. Hvis dine bekymringer fortsat er til stede og du ikke er enig med ledelsen i en vurdering af, at der ikke skal foretages yderligere, har du stadig et personligt ansvar for at videregive dine bekymringer/mistanke til Børne- og familieafdelingen.

Du kan finde skema til underretning på kommunens hjemmeside:

- Borger
- Familie, børn og unge
- Er du bekymret for et barn?

Og du kan altid søge rådgivning i Børne- og familieafdelingen ved at kontakte "Modtagelsen" på tlf.99 60 55 00

"Husk - det værste du kan gøre er, ikke at gøre noget ..."